

Böc Tranh Con Be

- Em sẽ tìm cho anh một ngôi búi búi tuyệt vời. Anh chịu không?
- May làm nham gì này thang khê?
- Oí dao, Anh vút quách ba cái cây lang nhang kia nĩ. Thò tröông tranh hiện giö "khat" khoa than lam. Sö tröông của Anh ñang có ñat dùng vö. Anh ñöôc ngöôc\$ này lam mau bang có ta hoa hau. Em chæ yêu cầu Anh hũa một ñieu... .. rang không ñöôc cö xö nhĩ nhỏ.
- A, cái thang này búi lao! May ñĩa thay tao nhĩ nhỏ vöi ai chöa? Cut nĩ!

Toi cùng lam mat nghiêm. Ke tö khi toi biet no, mot thang nho moi coi lang thang của khu vöc này toi thöông "ky hüp ñong" vöi no, nhö trong cöa ngo, không ñe tre con vào quay nhiều moi khi toi lam viec, ñac biet vào thöi ky toi ñang ve khoa than.

- Anh là ngöôi duy nhất mà em tin cay. Em không thể ñe no ñien lam mau cho ai, ngoại Anh ra.
- No là ai?
- No là em gái của em.

Toi hôi söng ngöôi nhìn no. Một ñöa có thanh tích bai bạc bat hao nhö no. No giang bày gì toi ñây?

- Em ruot a?
- Vâng.
- Gì nữa? Cö noi that tao nghe.
- Chung em ñang cân gap một mon tien. Ña vô vet het những vãn thieu hai tram röôi. Chung em không thể vay ai. Mà vay rồi lay gì mà tra?

No chöt ngöng lại, liec toi một cái. Cái thang doi tra. Neu no không noi thì con em sao biet chuyen töi này lam mau khoa than?

- Thoi nĩ, tao biet thöa may ñao dien ca Tom lại may ñang cân tien hay con be kia?
- Em xin loi vì chöa thể noi het vöi chui. Những Anh cö tin em. Cái Lai no không tö nguyên, thì em ép no cùng không xong. Anh khoi cân ñe y gì ca. Anh cö ve cho ñu sö tien hai tram röôi. Những chieu nay anh cho em xin tien tröôc. Ñöôc không?
- Neu qua may vì hai tram röôi mà ñöa em gái lam mau khoa than, thì ñây... Cam lay roi cut!
- Cam ôn anh. Nöa tieng nöa em ñöa no ñien.
- Khoi cân! thang khê !
- Không, chung em không muön nö ai ca.

Toi cöôi nhất. Đan cö bác có mạn kiep cùng không thoat ñöôc ñöi con nö!

o O o

Ay the toi vãn búi rồi khi no đan töi một có be ngoan ngoan vöi ñoi mat nhìn xuống e lei. Búi rồi vì cái ve non tö hiện hau khác han thang anh, búi rồi vì ngay giáy phut gap mat töi ña ñoan chac ñö là một có be nha lanh, lan ñau tien lieu mình bat ke. Vì sao? Chæ vì hai tram röôi ö? Toi nghiép qua!

Sau vai câu giöi thieu qua loa, No đan có be:

- Lại cö ö này lam viec vöi chui. Nam giö chieu anh töi ñon.

Noi xong no liec toi một cái này ngu y, khe gat ñau chao rồi nĩ. Toi mac có be ngoi im lang ö ban

nôôc, vô loay hoay dọn dẹp toàn. Tôi muốn coi bé có thôi gian lam quen với căn phòng, lam quen với tôi.

- Thỏa anh, khi nào bắt đầu lam việc anh cứ bảo em.

Coi bé cat giống rất nhẹ, tỏ tôn, tỏa hơi tôi gian. Tôi lật trước mặt coi bé một cốc nôôc lọc.

- Em uống nôôc nĩ.

Coi bé khẽ nhech khoe mọi vẻ khéo léo. Tôi lung tung im lặng.

Tôi nhìn coi bé nũng nịu với chiếc khăn đang rửa mặt muốn che giấu nỗi sợ hãi, muốn dốt bỏ những ngỡ ngàng cuối cùng. Thế rồi coi bé gạt mình, rời mắt khỏi gương, hai mắt giông to nhìn tôi sô hãi lan do hỏi.

Tôi xiet bao bang hoang trước vẻ long lanh tinh khiết của một thân thể thiếu nữ. Tôi không thể cảm long nĩ không hình dung một bức tranh khoa thân song nĩng nĩng nhờ trước mặt tôi. Thân hình mềm mại hơi run rẩy, ánh sáng của sợi tóc rơi ra chút mọi hơi ấm rập trên làn da trắng ... và trôi nĩt a, cái nốt ruồi nhỏ thâm nổi lên giữa bầu vú tròn mĩm của coi bé nhờ chiếc chìa khóa của vùng cảm thiện nĩng. Tôi bỗng nao nức, con tim này thì thụp, tôi luyến luyến với nĩt cây bút vẽ nào trong tay.

Giờ thì tôi cảm cúi vể, mọi sự quên hết mọi nĩu trên nĩi, quên tôi, quên cái Lai . Gần một giờ trôi qua, Con bé mọi, nĩng nĩng ngồi.

- Cảm ơn em, ta nghỉ một lát.

Cái thân thể nĩn ba tôi ngờ quên thuộc từng nĩng net, biết rõ từng vùng phớt tôi m hỏi . Thế mà nĩi với con bé Lai tôi thay đổi lại, kỳ bí, thách nĩi. Vì sao? Tôi không ngần ngại mình nên nĩi mặt nhìn con bé. Cặp mắt long lanh, nĩi mọi nĩi mong. Làn da con bé trắng bóc nhờ trông ga, trên ngực lại có một nốt ruồi to mau nĩi thâm trong thẳm la ngay ngoi.

Con bé vẫn đồng tan nĩn ra nĩi, ngạc nhiên lặng lẽ.

- Anh hỏi thật nhẹ, có nĩng em bắt buộc phải tôi nĩi không?

- Không. Tôi em nĩi a.

- Chưa không ngờ em rất khéo công việc.

- Vâng... có mấy lần anh của em nĩi dắt em nĩn nĩi ngoi trong Anh về nhờ thế này. Em có xem triển lãm của anh, em thích lắm.

- Vì thế em nĩn lam việc giúp anh ử?

Coi bé ngáp ngổng một chút.

- Dạ... Cùng chĩ vì anh của em nĩng mắc nĩi ngồi ta. Những bay trạm. Em ban xe nĩp của em chĩ nĩi bốn trạm rồi.

- Lại tra nĩi bác phải không?

Con bé ngồi nhìn tôi, giọng buồn chán:

- Xin anh giữ kín cho. Anh ấy thua bác, liệu lính lấy xe của gia nĩnh ngồi quen nĩm gần. Hôm nay không chũc nĩi xe tra hỏi, hỏi sẽ bảo công an bắt. - Mẹ em lại nĩng om nĩng. Chúng em chẳng còn gì nĩi ban. Anh ấy nĩi thế nĩi với em lần này là lần cuối cùng, tôi ray không nĩn bác

nữa.

Coi tôi ghen hăng. Gia thàng khế coi rồi chắc tôi nữa hăm vào mặt nó một cái. Chúng tôi lang le
trôi lại công việc.

o O o

Sở xúc cảm mãnh liệt của tôi bỗng trôi lại ngọt ngào, ao ước, vui vẻ. Anh sang mỗi lúc bình yên trên
thuyền kia nhớ treu cội tôi. Tôi san sang nỗi mọi gia đình ghi nhớ tròn vẹn vẻ đẹp của da thịt
hàng loạt qua tâm tay. Chẳng lâu nữa cái hồng sắc trinh nữ kia bỏ vơi vơi, bỏ những bàn tay hăm
ong hồng thui không thông tiếp. Con bé tôi nên này, tôi khoa thân rồi lấy tiền cứu thang anh cô
bác, cứu người mẹ hăm hấp hối? Có cách gì về nhớ về đẹp của tâm hồn?

- Anh không về cái nốt ruồi chỗ?

- Vì sao?

- Dạ, em nghĩ là ...

- Nó không có xấu đâu. Nếp nữa là hăm khác.

Con bé khỏe rồi. Có lẽ nó sẽ ai nhận ra nó ô nhiễm đặc biệt này chăng? Cái nốt ruồi, giờ nó có anh
lên trong mắt tôi.

- Yên tâm rồi. Bức tranh này anh dành riêng cho mình. Khi nào chết, anh mang nó theo.

Con bé lại rồi.

Bức tranh tôi vẽ sao mà linh diệu thế. Nào nhiều thêm tôi mô tả cái Lai và au yem nó. Giọng
nhỏ những truyền liệu trái vầy.

Anh sang tôi cửa sổ hát vào căn phòng làm ông lên phản da thịt của con bé. Tôi liếc nhìn cái nốt
ruồi rồi nam giữa cặp ngực vùng tròn của con bé mà thay nong ca ngời. Thật rằng nhớ thang anh
trôi nhanh nó nói ; Những nỗi công về nỗi trên thân hình của cái Lai thì bằng cả ta hoa hậu.
Những nỗi tròn của cặp mông và cặp đùi thì không che vào nhau được. Toàn thân trắng toát.

Cái Lai đẹp mẹ hơn, hồ hồng, hoan trang nên mọc long lay. Tôi ngồi trên ghế, cái Lai ngồi trên
đùi tôi xoay mặt vào tôi. Mũi nong nang thân xác của nó làm cho tôi nhớ chết rồi được. Tôi tỏ
hơn lên những ngón tay im lặng của nó. Cái Lai không phản kháng. Tôi liền nâng lấy bầu vú vùn
to tròn, bàn tay và xe vào cái núm xinh xắn hăm vòng cứng lên. Cái Lai nhắm mắt lại run nhẹ
ngời lên.

Tôi nắm một núm hơn nhẹ nhàng trên cái nốt ruồi rồi. Tôi kéo cái Lai xuống rồi hơn vào nỗi mọi
thêm nhớ mông của nó. Tôi ra ngoài vào miệng nó liếm những cái răng khênh de thông. Cái Lai
ghét cái tôi giờ cho núm hơn lâu hơn. Tôi nhớ bỏ say bồi nào mới, nào mát, nào hồng và ngọt ngào
và thân hình tròn trịa của cái Lai. Cái phản da thịt mềm mại, hăm toa hôi nồng ngan ngát làm
cho Tôi quên hết mọi việc trên đời. Tôi mê mải vào mắt vào những vùng cảm trên thân thể đẹp loại
lạ rồi.

Cái Lai nam yên, và bắt đầu bỏ kích thích. Con bé cứ nam yên ra rồi rồi tôi bu liếm khắp nơi. Có
lẽ một cảm giác mới lạ nữa lan tràn khắp thân thể nó, nó bầu hai tay lại và ren thật nhỏ trong
miệng. Nên nỗi nay tôi không còn cao thông nữa. Tôi ban rơ hai bộ mủ cái Lai ra, bên
trong là một miếng thịt nó hơn. Tôi liếm lách bạch làm cái Lai kêu bắt ra tiếng. Cái rồi mẹ hăm
làm nó quíu ca ngời.

Toi hôn liếm lâu lam ma cai Lai cõ yên ra ñĩ. Nó cõ ren lên nhỏ nhỏ. Chat nõõc nhõn nhõn ñũc ñũc cõ tiếp tục tiết ra hai bên mệp am hõ của nó. Cho ñĩen một lúc sau, Cai Lai nhõ ñĩ ñĩen lúc cõc sõõng, nó ren rít, oan oai, quíu tay quíu chân lại rat la ãi yeu. Nó ngay ngát nhõ mĩ lỏm ñĩ. Toi cam lay ãõõng vạt của mình chõa vào am hõ ñĩang cang ñĩ của Cai Lai ma an mạnh. Một tiếng het xe trôi "Aaaa". Con be run bãn ngõõi , ha học mieng nhìn toi trãn trãn.

Cai Lai thô hõn hẽn , trong khi cai ãõõng vạt của hãn cõ nhap nhõi trong cai hõ tham cung am ạp. Sõĩ ngay ngát hiẽn rõi lên trẽn gõõng mạt tai xanh của con be. Toi cõ nhap ra nhap vào mại ... con be rỏõn ngõõi lên tõõng hõi, chân tay run bay bay nhõ muõn ngát ñĩ.

Toan thân toi giạt nạy lên, cu toi cung giõõt liẽn hõi , ñĩau ãõõng vạt toi bãn ra that mạnh một giống tinh khĩ nong bay ao trong am ñĩao cai Lai. Ngay lúc ñĩ thì Cai Lai bõõng nhĩen tãn biẽn ñĩ. Trõõc mạt toi la bõõc tranh khoa thân của cai Lai vớĩ cai not ruõĩ son ñĩ trẽn ngõc ...

Toi giạt mình tẽn mong ! trôi ñĩ sang rõi ...

o O o

Ba mõi làm nãm trôi qua. 60 tuõĩ rõi ma toi vãn la một hoa số ngheo. Toi chẽ cõ một quay hàng bãn tạp hoa va tranh bao õ một gõc phõĩ. Cõ nhiều ngõõi hõi mua bõõc tranh cai Lai, nhõõng toi khõng bao giõ bãn. Bõõc tranh ñĩ theo toi 35 nãm.

- Ông treo bãn bõõc tranh nạy õ?

Ngõõi hõi la một ngõõi ñĩan ba gia nũa, hai học mạt toi tham, hai gõ ma nhãn nhũm nhõi lên nhõ hai cữc xõõng khõĩ.

- Toi khõng bãn nó . Toi chẽ treo ñĩ ñĩe nhõ tõi một ngõõi quen.

- Ông cõ phãi la hoa số Anh Khoa ?

- ñĩa vãng, tõi ñĩay.

- The ông con nhõ tõi khõng ?

Toi nhìn ba ta một hõi. Hai học mạt tõi tham, nhõõng anh mạt con trong veo va quen lam. Toi sõõng sõ, chao õi, ngõõi ñĩan ba gia nũa sau muõn lại la ngõõi ñĩep trong tranh ñĩay õ ? Toi khõng tin ñĩ la sõ that. Khõng the nào cõ sõ liẽn quang giõõa hai ngõõch cãn nạy. Toi lên tiếng:

- Ba la cai Lai ngay xõa ñĩay a?

Ngõõi ñĩan ba khe cõõĩ gát ñĩau. Toi nhìn thay ba ta khõng con cai rang khẽn ñĩa, ma ba ta lại mạt ñĩ hai cai rang cõa ñĩa, trôi ả. Khi vẽ bõõc tranh ngõõi thiẽn ñĩa khoa thân ngay ảy, tõi khõng tõõng tõõng nõi một mõi gãn ñĩam xẽn, nhãn nhũm nạy.

Toi ngay ñĩ ããn ããn nhãn ra ba ta la cai Lai ngay xõa. Hõĩ õi cai ñĩep của con ngõõi !...

Het
Anh Khoa